

Rationelle; jeg tror, han er stærkere, naar han med profetisk Fremsyn udmaler sig det Eden, der skal oprinde her i Landet, naar han bliver Justitsminister og Kultusminister i samme Person, end han egentlig virkelig er i Stand til at gennemtanke klart de Følger, som hans Lov vilde have i det praktiske Liv. Jeg kan ikke se Andet, end at Vedtagelsen af det sidste Punkt i § 3 nødvendigvis maa føre til en aldeles utrolig Forøgelse af Fængslerne her i Landet og af de arresterede Mandfolk. Jeg tror, at det maasse vil være et godt Middel mod Arbejdsløshed her i Landet, idet det vil være en praktisk Gennemførelse af Socialismens Idee, da det vil medføre, at Staten mere eller mindre maa paatage sig Ansvar for Alles og navnlig de mest Umoralstes Forsørgelse. Det er for mig Kjærnen af det foreliggende Lovforslag, det er det, der i mine Dine gjør dette Forslag fuldstændig umuligt, og som viser mig, at det er i høi Grad upraktisk og i høi Grad barbarisk. Jeg vil sige, at det minder mig om et gammeltestamentligt Barbari, som jeg ganske vist under den Reaktionsperiode, som vi opleve her i Landet, har truffet ikke saa Repræsentanter for, men en saa varm og begejstret Tilhænger af dette gammeltestamentlige Barbari som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har jeg til Dato ganske vist aldrig nogenstunde truffet. Jeg tror, han er i saa Henseende aldeles enestaaende. Vi havde i Lørdags her en Forhandling, i hvilken det blev gjort gjældende her fra een Side, at der er Lovforslag, som ere saa flette, at man, selv under den nuværende Forhandlingspolitik, turde anbefale dem til øieblikkelig Forkastelse. Jeg kunde fristes til overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds — thi endt jeg er en varm Tilhænger af Forhandlingspolitiken — at anbefale en saa drakonisk Fremgangsmaade overfor dette Forslag. Jeg skal dog modstaa denne Fristelse og med Sindsro se paa, at det overgives til et Udvalg, som jeg føler mig fuldt forvisset om, vil paaføjnne det ærede Medlems gode Hensigt og gode Villie, men som vil tage tilbørlig Afstand fra det ærede Medlems barbariske Standpunkt.

Jeg tror, at vor Sædelighedslovgivning trænger i overordentlig Grad til en Revision paa dette Punkt, deri er jeg aldeles enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang), men jeg tror, at den Samling, hvori vi nu staa, er noget for kort og vil blive altfor optaget af saa mange andre Spørgsmaal, til at der er nogen Ud-sigt til, at noget Saadant kan ske. Mit Ønske i den Sag er nærmest det, at det Udvalg,

der maasse bliver nedsat om denne og den følgende Sag, vilde øve et tilstrækkelig stærkt Pres paa den ærede Justitsminister, saaledes at han vil stride til et alvorligt Gjennemsyn af vor Sædelighedslovgivning i Overensstemmelse med de Reformere, der i de senere Aar ere blevne gennemførte i forskjellige Lande, saasom England, Italien og Norge. Men den Revision, som har fundet Sted i disse Lande, gaar i en helt anden Retning end den Reform, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds foreslaar, den gaar nemlig bestemt i den Retning, til hvilken jeg ogsaa bekjender mig, men som er i bestemt Modsetning til det ærede Medlems, at befri det særlig sædelige Omraade saa meget som muligt fra Politiets Indgriben. Den gaar i den Retning, at den siger, at det sædelige Liv er en moralsk Sag, der bør med Hensyn dertil kun være Tale om Opdragelse og Oplysning, det er Noget, der udvikler sig med de økonomiske Aar, med Oplysningens Stigen og det aandelige Livs Fremme, men er Noget, der ikke fremmes ved Politiforanstaltninger. I Tilslutning hertil vil jeg altsaa indtrængende opfordre den ærede Justitsminister til snart at sætte sig i Bevægelse for at foretage en Revision, da vi ganske vist ere ikke saa ganske lidt tilbage. Det Standpunkt, som var godt nok og var et Fremstridt i 1874, trænge vi nu ganske betydelig til at komme bort fra. Jeg tror, den ærede Justitsminister har en ikke ringe Opfordring dertil paa Grund af de Adresseer, der ere indkomne i de sidste Aar fra saa mange Tilfunder, og som af det Parti, som den ærede Justitsminister hører til, ere blevne paabevaabte, især i den sidste Valgkampagne. Blandt Andre havde jeg ogsaa den Ære at blive interPELLERET paa Valgdagen af en Præst, som spurgte begge Kandidater om deres Standpunkt i denne Sag, og bad Vælgerne gjøre deres Stemmegivning afhængig af de Svar, der bleve givne. Han tilføiede, at han ikke tvivlede paa, at Høirekandidaten — der jo hørte til et Parti, der har til Valgsprog: Med Gud for Konge og Fædreland — vilde tage bestemt Afstand fra den offentlige Prostitution og bidrage til at staffe den ud af Verden. Forespørgeren havde imidlertid den jørgelige Stæbne, at Høiremanden udtalte sig som en Tilhænger af den offentlige Prostitution, medens Venstremanden, nemlig jeg, udtalte mig som Modstander af den, og fik Veilighed til at udvilde, hvorledes jeg tænkte mig Sædelighedslovgivningen reformeret. Forespørgeren kom i en lidt ubehagelig Situation, da bagefter en Mand paa Tribunen tog ham paa Ordet og sagde, at han haabede saa, at Præsten vilde være saa